

Î N C H E I E R E

14 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Crețu Simion,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Crețu Simion cu participarea persoanei interesate Casa Teritorială de Asigurări Sociale Călărași cu privire la constatarea faptului care are valoare juridică,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Crețu Simion și menținută hotărârea Judecătoriei Călărași din 26 februarie 2014, prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată,

constată:

La 11 decembrie 2013, Crețu Simion a depus cerere de chemare în judecată cu participarea persoanei interesate Casa Teritorială de Asigurări Sociale Călărași cu privire la constatarea faptului care are valoare juridică.

În motivarea acțiunii a invocat că în perioada 04 februarie 1967 - decembrie 1967 a fost angajat în calitate de muncitor de rând în colhozul „50 ani Octombrie” situat în satul Maiorsc, raionul Frunze, regiunea Odessa din Ucraina, iar din luna august 1968 până în luna mai 1969 a fost transferat în calitate de tractorist, având mediul stabilit de zile lucrătoare și salarizare medie pe economie.

Menționează că în prezent, dânsul a atins vârsta de pensioare și având nevoie de certificatele de la locul de muncă, s-a adresat în acest sens subiectului economic cu care a avut relații de muncă în Ucraina.

Susține că, la 14 ianuarie 2013, i-a fost eliberat certificatul din arhivă nr. 09 din care rezultă, că a activat în colhozul „50 ani Octombrie” din luna ianuarie 1967 până în luna martie 1969, având perioade lucrate din luna ianuarie până în octombrie 1967, din luna decembrie 1968 până în martie 1969, iar pentru perioada de muncă din luna noiembrie 1967 până în noiembrie 1968, nu au fost stabilite numărul de zile lucrate.

Invocă că în rezultatul adresării suplimentare la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Călărași, la 31 mai 2012, i-a fost eliberat un nou certificat de arhivă cu nr. 190 prin s-a indicat, că certificatul nr. 09 din 14 ianuarie 2013, este nevalabil, deoarece, potrivit cărților de salarizare pe perioada anii 1967 – 1968, figurează Crețu Serghei

Andrei, iar pe anul 1969 figurează Crețu Simion Andrei, astfel, pârâtul fiind în imposibilitate de a prezenta venitul în perioada solicitată.

Afirmă că dânsul deține originalul carnetului de muncă al colhozului eliberat în perioada anului 1969, prin care se indică că deținătorul Crețu Semen Andrei, născut la 11 februarie 1951, cu notificarea că a fost primit ca membru al colhozului din 04 februarie 1967 ca muncitor necalificat, iar din august 1968 până în mai 1969 în calitate de tractorist și între lunile octombrie 1967 - august 1968, a fost îndreptat de administrația colhozului la studii de tractorist la Școala de meserii nr. 9 din Grenăuți, r-nul Dondușeni, după care și-a continuat lucrul în colhoz.

Invocă dezacordul cu erorile comise în cărțile de salarizare ale colhozului „50 ani Octombrie” cu referire la prenumele „Serghei” și „Semen”, deoarece, aceste erori îi influențează considerabil stagiul de încadrare în câmpul muncii și care urmează a fi calculat la stabilirea stagiului de pensioare, iar ca urmare, faptul că a activat perioada de 2,5 ani la colhozul „50 ani octombrie” urmează a fi stabilit pe calea judiciară.

Menționează că stabilirea faptelor menționate este necesară pentru a demonstra perioada de muncă de 2,5 ani în colhozul „50 ani Octombrie”.

Solicită stabilirea faptului că Crețu Simion Andrei și Crețu Serghei Andrei înscris în certificatul de arhivă nr. 190 a arhivei r-lui Frunze, regiunea Odessa din Ucraina este una și aceeași persoană, care a activat în colhozul „50 ani Octombrie” situat în Ucraina, regiunea Odessa, r-nul Frunze în perioada 04 februarie 1967-decembrie 1967, în calitate de muncitor necalificat, din luna august 1968 până în luna mai 1969 în calitate de tractorist, având mediul stabilit de zile lucrătoare și salarizarea medie pe economie.

Prin hotărârea Judecătoriei Călărași din 26 februarie 2014, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2014, a fost respins apelul declarat de către Crețu Serghei și menținută hotărârea primei instanțe, fiind scutit Crețu Simion de plata taxei de stat în mărime de 75 lei la depunerea apelului.

În motivarea deciziei instanța de apel a invocat prevederile art.279 alin.(1) lit. c) și art. 281 CPC, cât și prevederile pct.4, 5 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.4 din 07 iulie 2008, care reglementează aspecte ce țin de regulile examinării pricinilor în procedura specială și practica judiciară cu privire la constatarea faptelor, care au valoare juridică și declararea persoanei dispărute fără urmă sau decedată.

Cu referire la prevederile normelor citate, instanța de apel a concluzionat că prenumele „Serghei” înscris în certificatul de arhivă nr. 190 a arhivei r-lui Frunze, regiunea Odessa din Ucraina diferă de prenumele adevărat al apelantului „Simion”, prin urmare, nu poate fi constatat că Crețu Simion Andrei și Crețu Serghei Andrei este una și aceeași persoană, în caz contrar instanța ar fi pusă în situația de a modifica conținutul unui document eliberat de o altă autoritate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

La 24 iunie 2014, Crețu Simion a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând, admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admiterea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârile judecătorești, considerându-le ilegale, neîntemeiate și emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Apreciază drept eronate concluziile primei instanțe, cu referire la prevederile art. 281 CPC, precum că cerințele invocate de el în cererea de chemare în judecată nu-și regăsesc reflectarea printre faptele juridice ce pot fi constatate de către instanță în ordinea procedurii speciale.

În același context, menționează că deși, instanța de apel la emiterea deciziei a recunoscut că prenumele „Serghei”, înscris în certificatul da arhivă nr. 190 a arhivei r-lui Frunze, regiunea Odessa , din Ucraina diferă de prenumele adevărat „Simion”, cu toate acestea a concluzionat că nu poate fi constatat că Crețu Simion Andrei și Crețu Serghei Andrei este una și aceeași persoană, pe motiv că instanța ar fi pusă în situația de a modifica conținutul unui act eliberat de o altă autoritate, însă, instanța nu a reținut că prin emiterea unei hotărâri de admiterea acțiunii ar duce la respectarea unui drept nepatrimonial și la stabilirea vechimii în muncă.

Afirmă că prin emiterea unei hotărâri de admiterea acțiunii depinde și examinarea cererii prin care a contestat acțiunile Casei Teritoriale de Asigurări Sociale cu privire la neelucidarea în stagiul de pensionare a perioadei specificate în certificatul nr. 190 înregistrat la 28 octombrie 2013, care până în prezent nu a fost examinată.

În concluzie, remarcă că prin emiterea unor hotărâri ilegale și neîntemeiate, i-a fost lezat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 al Convenției Europene a Dreptului Omului.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Crețu Simion în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Crețu Simion nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Crețu Simion, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Crețu Simion ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Crețu Simion se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță